HAIMO ALTISSIODORENSIS
12. Jh. Seite 110r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26001
Copyright: Admont, Benediktinerstift

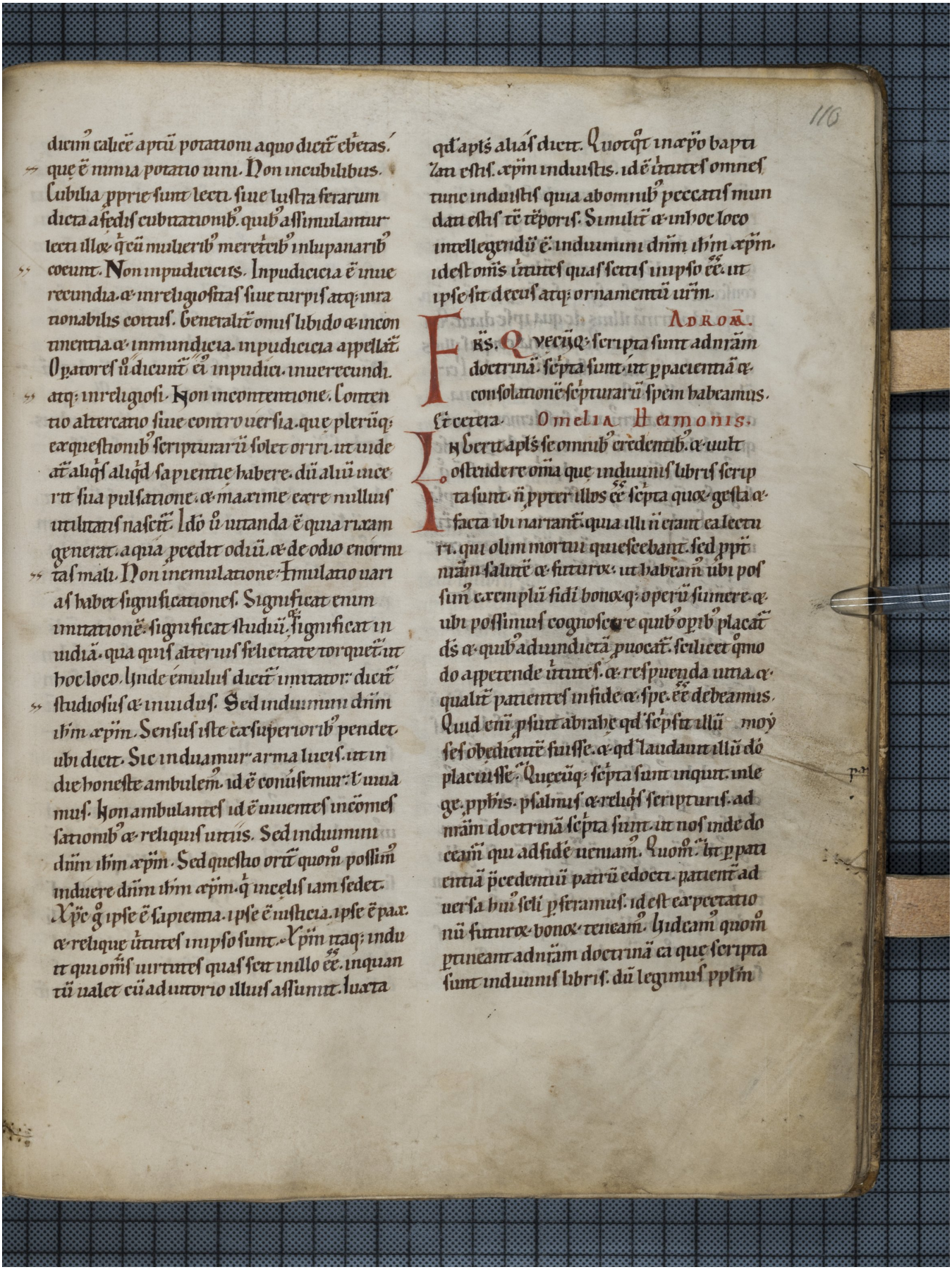

dicim̄ calicē aptū potationi a quo dicit̄ ebrietas.
que ē nimia potatio uini. Non in cubilibus.
Cubilia ꝓprie sunt lecti. siue lustra ferarum
dicta a fedis cubitationib̄. quib̄ assimulantur
lecti illoꝝ q̄ cū mulierib̄ meretricib̄ in lupanarib̄
coeunt. Non in pudicicijs. In pudicicia ē inue
recundia. ꝛ in religiositas siue turpis atq; inra
tionabilis coitus. Generalit̄ omis libido ꝛ incon
tinentia ꝛ inmundicia. in pudicicia appellat̄.
Operatores u̅ dicunt̄ ei in pudici. inuerecundi.
atq; in religiosi. Non in contentione. Conten
tio altercatio siue controuersia. que plerūq;
ex questionib̄ scripturarū solet oriri. ut uide
at̄ aliq̄s aliq̄d sapientie habere. dū aliū uice
rit sua pulsatione. ꝛ maxime ex re nullius
utilitatis nascit̄. Ideo u̅ uitanda ē quia rixam
generat. a qua ꝓcedit odiū. ꝛ de odio enormi
tas mali. Non in emulatione. Emulatio uari
as habet significationes. Significat enim
imitationē. significat studiū. ꝛ significat in
uidiā. qua quis alterius felicitate torquet̄. ut
hoc loco. Unde emulus dicit̄ imitator. dicit̄
studiosus ꝛ inuidus. Sed induimini dn̄m
ih̄m xp̄m. Sensus iste ex superiorib̄ pendet.
ubi dicit. Sic induamur arma lucis. ut in
die honeste ambulem̄. id ē conuisemur. ꝛ uiua
mus. Non ambulantes id ē uiuentes in cōmes
sationib̄ ꝛ reliquis uitiis. Sed induimini
dn̄m ih̄m xp̄m. Sed questio orit̄ quom̄ possim̄
induere dn̄m ih̄m xp̄m. q̄ in celis iam sedet.
Xp̄c g̅ ipse ē sapientia. ipse ē iusticia. ipse ē pax.
ꝛ reliquę uirtutes in ipso sunt. Xp̄m itaq; indu
it qui om̄s uirtutes quas scit in illo ēē. in quan
tū ualet cū adiutorio illius assumit. Iuxta

qd̄ apl̄s alias dicit. Quotq̄t in xp̄o bapti
zati estis. xp̄m induistis. id ē uirtutes omnes
tunc induistis quia ab omnib̄ peccatis mun
dati estis tc̄ tēporis. Similit̄ ꝛ in hoc loco
intellegendū ē. induimini dn̄m ih̄m xp̄m.
id est om̄s uirtutes quas scitis in ipso ēē. ut
ipse sit decus atq; ornamentū uir̄m.

Adrom̄.

Frs. Quecūq; scripta sunt ad nr̄am
doctrinā. scripta sunt. ut ꝑ pacientiā ꝛ
consolationē scripturarū spem habeamus.
Et cetera. Omelia Heimonis.

Ingerit apl̄s se omnib̄ credentib̄. ꝛ uult
ostendere om̄a que induimus libris scrip
ta sunt. n̄ ꝓpter illos ēē scripta quoꝝ gesta ꝛ
facta ibi narrant̄. quia illi n̄ erant ea lectu
ri. qui olim mortui quiescebant. sed ꝓpt̄
nr̄am salutē ꝛ futuroꝝ. ut habeam̄ ubi pos
sim̄ exemplū fidi bonoꝝq; operū sumere. ꝛ
ubi possimus cognoscere quib̄ opib̄ placat̄
ds̄ ꝛ quib̄ ad uindictā ꝓuocat̄. scilicet q̄mo
do appetende uirtutes. ꝛ respuenda uitia. ꝛ
qualit̄ patientes in fide ꝛ spe. ēē debeamus.
Quid enī ꝓsuit abrahe qd̄ scripsit illū moy
ses obedientē fuisse. ꝛ qd̄ laudauit illū dō
placuisse. Quecūq; scripta sunt inquit. in le
ge. ꝓphis. psalmis ꝛ reliq̄s scripturis. ad
nr̄am doctrinā scripta sunt. ut nos inde do
ceam̄ qui ad fidē ueniam̄. Quom̄. ut ꝑ pati
entiā ꝓcedentiū patrū edocti. patient̄ ad
uersa huius seli ꝑferamus. id est expectatio
nū futuroꝝ bonoꝝ teneam̄. Uideam̄ quom̄
ꝑtineant ad nr̄am doctrinā ea que scripta
sunt induimus libris. dū legimus ꝓplm̄